

Referències

El disc de Newton: un conte emmarcat en l'Any Europeu del Diàleg Intercultural

Direcció de Participació i Associacionisme, Ajuntament de Barcelona

Per a la passada Mostra d'Associacions de la Mercè, i pensant sobretot en el públic juvenil, la Direcció de Participació i Associacionisme de l'Ajuntament de Barcelona va elaborar un producte, el conte *El disc de Newton*, emmarcat dins l'Any Europeu del Diàleg Intercultural.

El conte, escrit per Miquel Ribas i Figueras, es va escenificar a l'escenari de la mostra acompanyat per les il·lustracions que anava fent el dibuixant Santos de Veracruz i també per efectes sonors en directe. És una proposta molt atractiva que transmet de forma dinàmica i innovadora la riquesa del diàleg intercultural.

Tanmateix, la narració per si sola aconsegueix captar l'interès del públic i alhora potencia el respecte per la diversitat cultural, l'empatia, l'acceptació de la diferència i contribueix a trencar estereotips i prejudicis culturals.

La Direcció de Participació i Associacionisme ha produït el conte acompanyat d'algunes il·lustracions en suport electrònic. Es pot demanar a l'adreça participacio@bcn.cat.

Sinopsi

L'Albert, un xaval de tretze anys, cursa primer d'ESO en un institut de Barcelona. Encara que estudiar no l'entusiasma, anar a l'institut té moltes coses bones i s'ho passa prou bé. Però l'arribada d'un nou alumne ho capgira tot. Per culpa d'ell, l'Albert es fica en un munt de problemes, perd el bon humor i arriba a enemistar-se fins i tot amb els companys més propers.

I és que el nouvingut no és com cap dels alumnes que ha conegut fins llavors: no té rostre. Només una superfície oval, emmarcada per uns cabells negres i escabellats; sense ulls, ni celles, ni nas, ni boca, ni orelles.

L'institut és ple de gent d'altres països: d'equatorians morenets, de marroquins que només mengen cuscús, de dominicans de cabell arrissat, de brasilers ronsos, d'argentins xerraires, etc. Però no pas per això no tenen cara.

Per què el nou és tan diferent, doncs?

Un dia, de manera fortuïta, l'Albert treu l'entrellat al misteri i la cara del nouvingut per fi li és revelada; i s'adona que el seu problema amb el nou és que no tenia cap identitat per atribuir-li, que amb ell no servia cap de les imatges que utilitzava per identificar la resta de nouvinguts. I aleshores entén que les identitats sempre són múltiples i mai excloents, i que si només mirem les persones a través del prisma dels estereotips només en podem veure una sola part, incompleta i fins i tot estrambòtica. Com li passava amb el nou, a qui no li veia ni la cara.